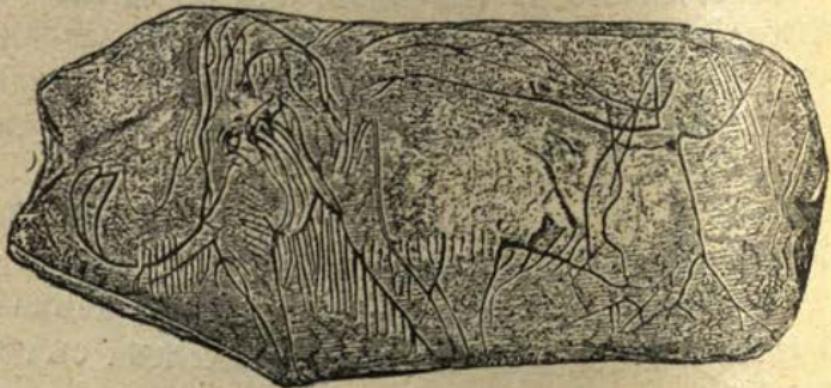

тѣхъ, били добри и правили добро на човѣците, (слънцето, топлите дъждове и вѣтрове), други били зли (буритѣ, землетрѣситѣ) и правели пакости. За да възблагодарятъ на добрите и да се избавятъ отъ пакостта на злите, човѣците започнали да имъ се молятъ. За това тѣ въ града или извѣнъ него, но на сигурно място, правили храмове, дето поставяли образите на боговете (идоли), за да имъ се молятъ и покланятъ.

Особени човѣци се явили, които нареждали храмовете, молбите и жертвоприношенията; тѣ каз-

Рисунка на мамонтъ въ пещера.

вали, че познавали волята на боговете. Тѣ били наречени *жреци*.

Явила се нужда и да забележватъ на нѣщо, за да не забравятъ, станалите нѣкога боеве, случки, събития, та за това пѣкъ измислили *писмото*. Отъ начало казвали, че писмото било дадено отъ боговете. Жреците го криели въ храмовете, въ кулите и скривалищата.

Човѣкъ ималъ винаги страхъ и голѣма почитъ къмъ бащите и дѣдите, умрелите силни и прочути праѣди. За това богатите, а особено царете, зидали голѣми гробници, въ които запазвали тѣлото на